

การเป็นผู้นำที่ดี

ลักษณะการเป็นผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณ

ตัวอย่างในพระคัมภีร์เดิม

- โมเสส อพย 18 คำแนะนำของพ่อตาในการบริหาร

1. หน้าที่โดยตรงของโมเสสมี 3 อย่าง คือ

- นำปัญหาของประชาชนไปถึงพระเจ้า (อธิษฐาน)
- สอนประชาชนถึงพระวาทะของพระเจ้า (เทศนา)
- เลือกคนอื่นที่จะเป็นผู้นำเพื่อที่จะช่วยเขา (หาผู้ช่วย)

2. คุณวุฒิของผู้ช่วยของโมเสสมีอยู่ 3 ประการ อพย 18:21

- เกรงกลัวพระเจ้า
- คนที่พูดความจริง
- คนที่เกลียดการรับสินบน

* ไม่เน้นการศึกษาและฐานะของผู้นั้น แต่เน้นคุณวุฒิฝ่ายวิญญาณ

- โยชูวา คุณวุฒิ 3 อย่างของโยชูวาที่พระเจ้ำกำหนดให้เพื่อเขาจะได้ชัยชนะ

1. มีกำลังและความกล้าหาญฝ่ายจิตวิญญาณ ยชว 1:6, 7, 9

2. เขาต้องตรึงตรองในพระวาทะของพระเจ้ำตลอดเวลา ยชว 1:8

3. เชื้อฟังคำสั่งของพระเจ้ำโดยไม่ประนีประนอม ยชว 1:7, 8

* ไม่อาศัยเนื้อหนัง แต่อาศัยจิตวิญญาณโดยการพึ่งพาในพระเจ้ำ

- ดาวิด พระเจ้ำเลือกดาวิดเพราะดาวิดมีความเข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณ 1 ซมอ 16:6-7

ตัวอย่างในพระคัมภีร์ใหม่

- ผู้ช่วย เขาได้รับการเลือกในกลุ่มของเขาเอง มีชื่อเสียงดี

เราควรใช้เวลาดูชื่อเสียงดี ไม่ดูฐานะหรือความสามารถส่วนตัวของเขา

- อ.เปาโล ฟป 4:9 และ ฮบ 13:7

ชีวิตของท่านเป็นแบบอย่าง และควรตามคุณวุฒิของผู้นำจิตวิญญาณ (1 ทธ 3:1-13)

- มั่นใจในความรอดของเราเองก่อน 1 ทธ 3:9

- อย่าให้สมาชิกใหม่ ๆ เป็นเจ้าอธิการ 1 ทธ 3:6

- จงลองดูคนเหล่านั้นเสียก่อน 1 ทธ 3:10

- มีชื่อเสียงดีท่ามกลางคนภายนอก 1 ทธ 3:7

* ผู้นำวิญญาณจะไม่เกิดขึ้นในวันเดียว จากการตื่นเต้นหรือความปรารถนาส่วนตัว

ชีวิตครอบครัวของผู้นำจิตวิญญาณ

- เป็นสามีของหญิงคนเดียว 1 ทธ 3:2

ภรรยาต้องเห็นและมั่นใจต่อความรักของสามี

ต้องสัตย์ซื่อต่อภรรยา

ต่อหน้าคริสตจักรๆ ต้องเห็นความมั่นคงในความรักของเราต่อภรรยา

- ตอลูก 1 ทธ 3:4

ต้องครอบครองลูกได้ในทางที่ถูกต้อง

ลักษณะของผู้นำจิตวิญญาณใน 1 ทธ 3

1. ต้องรู้จักประมาณตนในทุกอย่าง
2. ถ่อมใจลงในเรื่องความสามารถ และของประทานของตนเอง (ดีรอบคอบ)
 - ไม่ควรถือว่าคริสเตียนไม่มีค่าอะไรในชีวิต
 - ไม่ควรเย่อหยิ่งในความสามารถของตนเอง
3. มีกิริยาเรียบร้อย หรือ เป็นผู้มึนระเบียบในชีวิต
ต้องพร้อมที่จะแก้สถานการณ์ทันที ไม่เก็บสะสมปัญหาไว้
4. มีอัธยาศัยรับแขกดี รู้จักต้อนรับแขก
5. เหมาะที่จะเป็นครู
เราแสดงอาการอย่างไร ต่อคนที่สงสัยในคำสอนของเรา (รักษาอารมณ์และสัมพันธ์ไว้)
6. เป็นคนสุภาพ ไม่ทำร้ายหรือต่อสู้เมื่อเกิดการขัดแย้งกันหรือไม่เห็นด้วยกัน
7. ไม่เป็นคนโลภเงิน

ความสัมพันธ์ของผู้นำ

ตัวอย่างระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เป็นแบบอย่างที่ดี (สดด 19:1-3, ฮบ 1:1-2)

- ธรรมชาติ สดด 19:1-3
- ศาสดาพยากรณ์ ฮบ 1:1-2
- พระเยซูคริสต์

วิธีของพระเยซูคริสต์ในการติดต่อที่ดี

1. ทรงตรัสแต่ความจริงทุกครั้ง ไม่เคยมุสา
2. ทรงตรัสด้วยสิทธิอำนาจ เพราะเหตุพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
3. พระองค์ทรงใช้วิธีหลายแบบในการสอนมนุษย์
4. พระองค์ทรงอธิบายละเอียด
5. พระองค์อธิบายว่าจะได้รับผลอะไรบ้าง
6. ทรงตรัสด้วยความรักและความเมตตา
7. ทรงอธิบายถึงเหตุที่ทรงต้องการให้มนุษย์เชื่อฟังพระองค์
 - จะเกิดผลที่ดีในชีวิตของเขาเอง
 - เป็นการถวายเกียรติต่อพระเจ้า

วิธีสำหรับผู้นำ

1. ต้องติดต่อกับพระเจ้าก่อน โดยการอธิษฐาน (เนหะมีย์)
 2. ต้องติดต่อกับสมาชิกส่วนตัว และกับกลุ่มใหญ่ด้วย
 - สิทธิอำนาจของผู้นำเหนือกลุ่มสมาชิก บางครั้งต้องฟังความคิดเห็นของกลุ่มสมาชิก
 - สิทธิอำนาจของกลุ่มสมาชิกเหนือผู้นำ บางครั้งต้องตัดสินใจเอง โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ
- * อย่าใช้ระบบเผด็จการ

วิธีที่ผู้นำจะติดต่อกับกลุ่มสมาชิก หรือกับคริสตจักร

1. ต้องให้ทุกคนในกลุ่มสมาชิกรู้สึกว่าเขามีส่วนที่สำคัญ
2. ไม่ควรจะถือตัวว่าเราดีกว่าคนอื่น
3. ต้องมองหาสำรวจอาการของคนในกลุ่มสมาชิก
4. ถามความคิดเห็นของพวกเขา หรือ ขอให้พวกเขาช่วยเราในการตัดสินใจ
5. ต้องยอมให้เขาออกความคิดเห็นของเขาเอง โดยเราไม่แสดงอาการโกรธ เมื่อขัดแย้งกับความคิดของเรา
6. ต้องยอมรับผิดต่อหน้าทุกคน
7. ถ้ามีปัญหา งานของคริสตจักรล้มเหลว อย่าโทษกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด แต่ให้โทษตัวเอง ความผิดอยู่ที่ผู้นำ

วิธีที่กลุ่มสมาชิกจะติดต่อกับคน ๆ เดียว

1. ไม่แยกคนที่ผิดออกเป็นพิเศษในการนั่งหรือการยืน เพื่อให้เขาได้รับความอับอายอย่างเด่นชัด แต่ควรจัดให้นั่งรวมกัน
2. ควรสร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลายความตึงเครียด ด้วยการพูดคุยหรือทักทายกัน แนะนำกัน
3. ไม่ต้องพยายามชนะคนโดยใช้สิทธิอำนาจของกลุ่มสมาชิก หรือใช้จำนวนคนบีบคนนั้น
4. ต้องยอมฟังความคิดเห็นของคนนั้น
5. ต้องพยายามสร้างเสริมคนนั้นโดยคำพูดของเรา
6. เราควรพูดกับคนนั้นเอง ไม่ใช่พูดกับคนอื่นในกลุ่มสมาชิก

วิธีทำให้คนยอมฟังเรา

1. ทำไมคนไม่ฟังเรา
 - เราพูดมากเกินไป ปัญจ 5:2,3,7 คนจำไม่ได้ สมองเขาจะมึนชา
 - เราพูดน้อยไป หรือพูดไม่ละเอียด
 - เราใช้ศัพท์สูงเกินไป
 - เราพูดดูถูกผู้อื่น
 - เราพูดเกินความจริง
2. เราช่วยให้คนฟังเราได้อย่างไร
 - เราต้องพูดความจริงเสมอ สภษ 12:19
 - เราต้องเก็บเรื่องลับที่เขาปรึกษากับเรา ไม่พูดให้คนอื่นฟัง
 - ถ้าเรารู้ว่าคนที่ชอบพูดกับเราเป็นคนชอบนินทา เราไม่ควรฟังเขา

3. เราต้องยอมฟังโดยไม่เกิดความโกรธเกี่ยวกับเรื่องนั้น
4. เราต้องเป็นคนที่ยอมฟังเขาก่อน
5. เราต้องยอมรับคนอื่น มองส่วนดีของเขา ไม่เห็นว่าเขาใช้ไม่ได้แล้ว บางคนเติบโตช้า
6. เราควรให้คำแนะนำเมื่อคนพร้อมที่จะรับ มิใช่ในเวลาที่เขาไม่พร้อมที่จะรับ
7. เราต้องแสดงความรักต่อทุกคนเท่าเทียมกัน 1 คร 13:13

ของประทานสำหรับผู้รับใช้มีอยู่ 2 ประการ ที่ผู้รับใช้จำเป็นต้องมี

1. ครอบครองด้วยความเอาใจใส่ ระวังใจคนให้ตามเรา รม 12:8
2. การบริหาร การจัดตั้งต่าง ๆ

1 คร 12:28 (มีในภาษาอังกฤษ)

1. การครอบครอง (Ruling)

ในภาษากรีก การครอบครอง แปลว่า ยืน หรือ ข้างหน้า = ยืนข้างหน้า (ผู้ที่เราใจคนให้ตามเขาไป)

- ชีวิตฝ่ายครอบครัวของเขา 1 ทธ 3:4
- ต้องทำด้วยความเอาใจใส่ รม 12:8 ไม่เฉยเมยในปัญหาต่าง ๆ แต่ให้แก้ไขอย่างรวดเร็ว
- มีความปรารถนาที่จะช่วยสมาชิกได้รับสิ่งที่เขาต้องการ ทด 3:8,14 (ทำการดีเพื่อช่วยสมาชิก)
พระเยซูล้างเท้า รักษาโรคให้
- เลี้ยงดูสมาชิกของเขา 1 ทธ 3:5 หรือดูแลทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณ (ชาวสะมาเรียที่ดี)

* เน้นการติดต่อกับคนมากกว่าการจัดระเบียบต่าง ๆ

2. การบริหาร (Administration) ใช้ 3 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่

- มีความรับผิดชอบในการนำทางคริสตจักร (ผู้บังคับเรือ) เรือเป็นของพระเจ้า เราเป็นกัปตัน
- จะต้องทำการตัดสินใจ เป้าหมายคือให้คริสเตียนเจริญเติบโต คส 1:28 (ต้องมีความกล้าหาญในความเชื่อ)
- จะต้องมีการประพุดที่ดี ฮบ 13:7
- จะต้องรู้จักความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ฮบ 13:17

สาเหตุที่จำเป็นในการเป็นผู้นำ

- การปรารถนาตำแหน่งที่นำไปถึงการเยอหยิ่ง เหตุที่เป็นผู้นำมิใช่เพื่อจะได้ตำแหน่ง แต่เป็นการสนใจในการรับใช้ผู้อื่น

มีเหตุ 3 ประการที่ผู้นำอยากได้ตำแหน่ง

1. เขาอยากเป็นผู้นำสูงสุด อยากครอบครองเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
2. เขาอยากจะชนะคนอื่น โดยใช้ตำแหน่งของเขา (เกิดจากความเยอหยิ่ง)
3. เขาอยากให้คนอื่นนับถือเขา

* วิธีในการแก้ไขปัญหานี้ คือ ถ่อมใจลง ยอมเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง

- อย่าให้เงินเป็นเจ้านายเหนือเรา 1 ทธ 6:10 (การมีเงินไม่เป็นความบาป แต่การรักเงินเป็นความบาป)
ให้ถามตัวเองว่า "ถ้าไม่มีรายได้ ข้าพเจ้าจะรับใช้พระองค์ไหม"

* วิธีในการแก้ไขปัญหานี้ ต้องมีความพอใจในสภาพทุกอย่างของเรา ฟป 4:11-13,19; 1 ทธ 6:7

- อยากจะได้ชื่อเสียง อ.ยอห์น "ข้าพเจ้าเป็นเสียงร้องในป่า" "ข้าพเจ้าไม่สมควรจะแก้สายฉลองพระบาทของพระองค์"

“พระองค์จะต้องใหญ่ขึ้น แต่ข้าพเจ้าจะต้องด้อยลง”

* วิธีในการแก้ปัญหาที่นี่ โดยการเอาชนะตัวเอง

- นึกถึงตนเองและความต้องการของตนเองมากเกินไป

1. เราไม่ควรรู้สึกเสียใจในสภาพของเรา

2. เมื่อเราต้องการการหนุนใจ การหนุนใจของเราควรมาจากพระเจ้าทุกครั้ง

* วิธีในการแก้ไขปัญหานี้ คือพึ่งพาในพระเจ้า สดด 23:1

- ระวังในความรู้สึกเกรงใจ การรับใช้ควรเป็นเพราะเรามีความยินดีและรู้สึกตื่นเต้นในการรับใช้พระเจ้ามิใช่เพราะเกรงใจคน

* วิธีแก้ไขปัญหานี้ ต้องรู้จักมีความยินดี และพึ่งในพระวิญญูณสำหรับกิจการของเรา

- ต้องระวังที่จะไม่คิดมากเกินไปในเรื่องความสำเร็จ หรือเป้าหมายของเรา

* วิธีแก้ไขปัญหานี้ พึ่งในพระเจ้า ให้พระเจ้าเป็นผู้ครอบครองในคริสตจักร

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เราเปลี่ยนเป้าหมายของเราในการรับใช้พระองค์

1. เวลาเกิดผลน้อยในการรับใช้ (จำนวนคน สภาพของคน)

- ผู้นำขาดความเชื่อในพระเจ้าและในตัวเอง (โทษสมาชิก)

- ผู้นำขี้เกียจ

- เราตั้งเป้าหมายผิด เป็นเป้าหมายของเราเอง

2. การไม่ยอมรับการติเตียนจากคนอื่น

- บางครั้งเราสมควรจะได้รับการติเตียนจริงๆ

- เราสร้างสถานการณ์และบรรยากาศของการติเตียน โดยเริ่มติสมาชิกเสมอในเรื่องเล็กน้อย จึงทำให้สมาชิกชอบหาที่ติด้วย

- เวลาคนเตือนเรา เราควรขอบคุณเขาที่เตือนเรา ถ้าการเตือนนั้นไม่สมควร เราควรพูดว่า “ขอบคุณ เราจะพิจารณาถึงเรื่องนี้”

- ถ้าเขาจริงใจในการติเตียน เขาปรารถนาให้เราดีขึ้นในการเป็นผู้นำ เราควรขอบคุณเขา

3. การที่สมาชิกไม่ร่วมมือในกิจการของพระเจ้า

- สมาชิกได้เข้าใจในเป้าหมายของคริสตจักรอย่างชัดเจนหรือไม่

- ข้าพเจ้ากำลังนำในสิ่งนี้หรือเปล่า เราทำด้วยหรือเปล่า

4. ความรู้สึกเหงา (เอลียาห์ เยเรมีย์ เอเสเคียล)

- พึ่งพระเจ้า

- ภรรยา

5. เรามีงานมากเกินไป

- ต้องแบ่งหน้าที่

- หาสิ่งที่สำคัญที่สุด และทิ้งสิ่งที่มีเวลาไม่พอที่จะทำ คือสิ่งที่ด้อยที่สุด

6. ในคริสตจักรไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

- ความซื่อสัตย์ ของผู้นำและของคริสตจักร

- ความรัก ของผู้นำและของคริสตจักร

- ก. ต้องรีบแก้ไขปัญหาเวลาเห็นการแตกแยกกัน หาแหล่งแห่งปัญหานั้นว่า เกิดจากใครหรือจากอะไร
 - ข. เราต้องแสดงความรักต่อทุกคนที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้
 - ค. เราต้องยอมฟังทุกฝ่ายในปัญหานี้
 - ง. เราต้องเน้นถึงการอธิษฐาน และการพึ่งพระเจ้าในปัญหานี้
 - จ. เราต้องถ่อมใจลงและยอมให้อภัยเสมอ
 - ฉ. เราต้องขอบคุณพระเจ้า สำหรับปัญหาที่เราจะได้เรียนรู้
7. ผู้นำมีปัญหาส่วนตัว - สุขภาพไม่ดี เกี่ยวกับทรัพย์ การสมรส บุตร หรือบุคคลในคริสตจักร
- เราไม่ควรพูดถึงปัญหาเหล่านี้ต่อหน้าสมาชิก
 - เราควรพึ่งในพระเจ้า 2 คร 12:7-10

ผู้รับใช้ของพระเจ้าควรมีเป้าหมายอะไร

1. เราควรทำทุกสิ่งเพื่อถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า 1 คร 10:31
2. เราต้องพยายามนำคนมาถึงพระเจ้าตลอด 1 คร 9:19-22
3. เราควรพยายามให้คริสเตียนเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ คส 1:28-29
4. เราควรรับใช้เพราะเรารักพระเยซู 1 ยน 4:7
5. เราควรระลึกถึงบำเหน็จที่เราจะได้รับบนสวรรค์ 1 คร 9:24-27

สิทธิอำนาจของผู้ผู้นำ

มีอยู่ 5 สิ่งที่ทำให้เราขาดสิทธิอำนาจ

1. ขาดความชัดเจนในการมอบหมายงานให้คนอื่นทำ ควรตกลงก่อนให้ทำงาน เพื่อไม่ให้เขาหงุดหงิดว่าควรจะทำอะไรดี
2. เวลาผู้ผู้นำไม่ตอบความคิดเห็นหรือข้อเสนอของคนอื่น ไม่ยอมพิจารณาความคิดเห็นหรือข้อเสนอของคนอื่น
3. เราไม่อธิบายถึงกิจการของเรา หรือของคริสตจักรให้ชัดเจน ต้องอธิบายไม่ใช่ตัดสินใจ จงอธิบายก่อนทำสิ่งใด ๆ
4. เราลำเอียงต่อผู้หนึ่งผู้ใดในการมีความสัมพันธ์กับเขา
5. เราควรจะขอร้องให้ช่วย ไม่ใช่ใช้คำสั่ง

พื้นฐานแห่งสิทธิอำนาจของเรามาจากไหน

1. เราต้องยอมมอบตัวต่อพระเจ้า เชื่อฟังพระเจ้าก่อน ยก 4:7,10
2. มีการประพฤติที่ดี หรือประพฤติตามแบบอย่างของพระเจ้า ฮบ 13:7
3. ต้องแสดงความรักต่อคนที่เรานำด้วยจริงใจ 1 ธส 2:3-12
4. มีใจของผู้รับใช้ คือยอมรับใช้คนอื่น

* การรับใช้ของสมาชิกเป็นโดยอาสาสมัคร ไม่ใช่การจ้าง ไม่เหมือนบริษัท ความสำเร็จของเราคือการที่สมาชิกยอมเป็นอาสาสมัคร

ทำไมเรา หรือ คริสตจักรจึงจำเป็นต้องมีเป้าหมาย - ถ้าเราไม่มีเป้าหมายจะเป็นอย่างไร

1. เราจะไม่รู้ถึงเหตุผลของสิ่งต่างๆ ที่เราทำอยู่
2. อีกไม่นานเราจะไม่สนใจในงานของเราต่อไป

3. สมาชิกของเราจะไม่รู้ว่าเขาควรทำอะไร
4. เราไม่รู้ว่าเราจะทำให้การของเราสำเร็จได้อย่างไร ถ้าไม่มีแผนการใด ๆ
5. เราไม่สามารถรู้ได้ว่าเรากำลังเจริญขึ้นหรือไม่
6. เราไม่ค่อยตั้งใจในการเป็นผู้นำ
7. เวลามีปัญหาเราจะพ่ายแพ้ เพราะเรามองทุกสิ่งในทางระยะสั้น (ควรมองในทางระยะยาว)

เป้าหมาย 3 ประการของชีวิตผู้ใช้

1. นำคนมาถึงพระเจ้า
 2. ช่วยคริสเตียนให้เติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ
 3. ให้คริสตจักรเจริญขึ้นฝ่ายจำนวนคน
- * ทั้งสามข้อนี้เป็นพื้นฐานของเป้าหมายอื่น ๆ ที่จะตามมา

วิธีที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิตและการรับใช้ของเราเอง

เราควรเขียนไว้เพื่อจะจำได้ และเพื่อเป็นรายงานหรือข้อบันทึกที่เราจะย้อนดูได้

1. เราควรมีเป้าหมายส่วนตัว ครอบครัว และคริสตจักร ที่เราบันทึกไว้
 - ส่วนตัว ออกกำลังกาย พักผ่อน อ่านหนังสือ เขียนหนังสือ
 - ครอบครัว พักผ่อน กีฬา บ้าน ทรัพย์
2. เราควรมีเป้าหมายระยะสั้น และระยะยาว
 - ระยะสั้น แต่ละวัน แต่ละอาทิตย์ แต่ละเดือน แต่ละปี
 - ระยะยาว ทำให้เรามีความเพียรและความอดทน แม้จะมีการทดลอง เช่น 5-10 ปี
 - เกี่ยวกับคริสตจักร ควรตั้งเป้าเป็นปี หรือต่อปี จะเห็นจุดอ่อนของคริสตจักร
3. ควรมีระยะเวลากำหนดถึงความสำเร็จ
4. ควรเป็นเป้าหมายที่เป็นไปได้ หรือทำได้
5. เป้าหมายทุกอย่างของเราต้องเกี่ยวข้องกับพื้นฐานของเรา เพื่อให้พื้นฐานสำเร็จ
6. เราควรแจ้งให้สมาชิกรู้ล่วงหน้า เพื่อเขาจะสามารถร่วมมือกับเรา

ในการตั้งเป้าหมายนี้ จำเป็นต้องมีอันดับสูงต่ำเพื่อ

1. เป้าหมายมากเกินไปอาจทำให้เกิดปัญหา ควรมีลำดับเพื่อจะตัดสิ่งที่ไม่ได้ ออก
2. การจัดอันดับควรอยู่ที่ความตั้งใจ หรือความเชื่อของเรา การอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์
3. เราต้องรู้จักป้องกันสุขภาพของเรา อาหาร การพักผ่อน ออกกำลังกาย (อย่าคิดว่าการพักผ่อนเป็นความผิด)

ถ้าเราจะตั้งเป้าหมายอย่างถูกต้อง เราต้องมีแผนการที่ดี สภษ 15:22 "มีการปรึกษา"

1. บุคคล คือ การติดต่อกับคนอื่นให้เขารู้ถึงแผนการของเรา
2. สิ่งของ คือ ของที่จะใช้ในงานของเรา ต้องมีการจัดเตรียม รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ
3. อุปสรรค คือ สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นได้ หรือการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น จะแก้ไขอย่างไร
4. เราต้องสรุปส่วนที่ดี และความบกพร่องของแต่ละครั้ง

เพื่อปรับปรุงในอนาคต กฎระเบียบของเราตั้งขึ้นเพื่ออะไร

1. เราไม่ควรตัดสินใจทำสิ่งใด ๆ ที่ผิดกับกฎระเบียบของเราที่เราได้มาจากพระวาระของพระเจ้าในการตั้งเป้าหมายของเรา
2. เราควรเน้นถึงการช่วยคนมากกว่าการช่วยคริสตจักรให้เจริญเติบโต "คริสตจักรมีไว้เพื่อสร้างสมาชิก" (ฝ่ายวิญญาณ)
3. เป้าหมายทุกอย่างของเรา เราต้องพิจารณาในแง่ของพื้นฐานของเรา
4. ทุกคนที่มีตำแหน่งในคริสตจักร ควรมีการประพฤติตามแบบอย่างของพระเจ้า

การแสดงความรักต่อผู้ตาม (อุปสรรค)

1. บางทีเรามีภาระกิจมากเกินไป สนใจงานมากกว่าคน
2. บางทีเรามีหน้าที่มากเกินไป ให้แบ่งหน้าที่
3. บางทีผู้นำไม่มีความอดทนต่อผู้อื่น
4. บางทีเราไม่มั่นคงในการเป็นผู้นำ ความมั่นใจต้องมาจากพระเจ้า
5. บางทีเราคิดมากเกินไปเกี่ยวกับความคิดของคนอื่น
6. บางทีเรากลัวว่าเราจะสนิทกับคนอื่นมากเกินไป สภษ 17:17

วิธีในการแสดงความรัก

1. เราต้องเสมอกับทุกคน และทุกเวลา
2. เราต้องช่วยในความต้องการของคน 1 ยน 3:17
3. เราต้องเป็นผู้ที่คนอื่นไว้วางใจได้ ในการเก็บความลับ สภษ 11:13
4. เราต้องรู้จักบังคับตนเอง ไม่โกรธง่าย กท 5:22
5. เราต้องมีความจริงใจ ซึ่งตรงกันข้ามกับความหน้าซื่อใจคด
6. เราต้องรู้จักการให้อภัย อฟ 4:32 1 ปต 4:8

ความรักที่ผู้นำควรจะมีต่อผู้ตาม

ความรักในภาษากรีก มีอยู่ 4 คำ

EROS เอโรส = ความรักของชายกับหญิง

STORGE สตอเก = ความรักในครอบครัว พ่อแม่ ต่อ ลูก

PHILEO ฟิเลโอ = ความรักระหว่างเพื่อนสนิท ยน 15:14-15

AGAPE อกาเป = ความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ ความรักที่ยอมเสียสละ

บทเรียนจาก 1 คร 13

1. คำพูดของผู้นำมีความรักหรือเปล่า (ข้อ 1)
2. ความรู้ของเราไม่มีค่า ถ้าไม่มีความรัก (ข้อ 2)
3. ความเชื่อของเราไม่มีค่า ถ้าไม่มีความรัก (ข้อ 2)
4. การให้ทานของเราไม่มีค่า ถ้าไม่มีความรัก (ข้อ 3)

5. การยอมถวายเป็นชีวิตของเราไม่มีค่า ถ้าไม่มีความรัก (ข้อ 3)
6. การอดทนนานเป็นลักษณะของความรัก (ข้อ 4)
7. การกระทำคุณให้เป็นลักษณะของความรัก (ข้อ 4) (ความเมตตา) อฟ 4:32
8. ไม่รู้ลึกลับก็จรรยาเป็นลักษณะของความรัก (ข้อ 4) ความอิจฉาไม่ควรมีในผู้นำ
9. ไม่อวดตัวเป็นลักษณะของความรัก (ข้อ 4)
10. ไม่จองหองเป็นลักษณะของความรัก (ข้อ 4) สภษ 27:2
11. ไม่ทำสิ่งอันเป็นที่น่าอายกระดาก (ข้อ 5) รู้จักสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ
12. ไม่เห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว (ข้อ 5) คนที่เห็นแก่ตนเองจะไม่ถ่อมใจ ฟป 2:3-4
13. ไม่มีใจหงุดหงิด (ข้อ 6) ไม่เสียดสีกัน
14. ไม่จดจำความผิด (ข้อ 6)
15. ไม่ยินดีในความผิด แต่ยินดีในความจริง (ข้อ 6) ไม่ดีใจเมื่อเห็นคนอื่นทำผิด
16. ไม่แคะใคร่ร้ายเย้ยความผิดของเขา (ข้อ 7) ให้ปกปิดความผิดของคนอื่น
17. เชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ ไม่ใช่เชื่อเรื่องมลาย (ข้อ 7)
18. มีความหวังอยู่เสมอ (ข้อ 7) เห็นดีมากกว่าไม่ดี มีความหวังในพระเจ้าอยู่เสมอ
19. เพียรทนเอาทุกอย่าง (ข้อ 7) ทนได้ทุกอย่างไม่ว่ายากแค่ไหนในคริสตจักรและในชีวิตส่วนตัว

เราเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำไหม

1. พระเจ้าเรียกเราให้เป็นผู้หน้าหรือเปล่า (พระเจ้าต้องเป็นผู้ที่เรียก)
2. เราอยากเป็นผู้หน้าหรือเปล่า (ต้องมาจากพระเจ้า)
3. เราเป็นผู้ใหญ่ในพระเยซูไหม
4. เรามีประสบการณ์พอไหม ได้เรียนรู้พอไหม (ประสบการณ์ในการรับใช้)
5. มีคนอื่นที่คิดว่าเรามีความสามารถที่จะเป็นผู้หน้าไหม (มีผู้ตามไหม)
6. ในการเป็นผู้หน้า เราเกิดผลไหม
7. เรามีความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้หน้าไหม (วิทยาลัยแห่งประสบการณ์)